

מבחינה תיאורטית קיימת אפי שרות שוועדת אגרנט תגיע למסקי נות שליליות הקשורות בשמו של ברידל, ואז יתחיל כל הפיפור מי חדש אם אמנם יתמנה ברידל כ שרהביטחון. הוא יאלץ להתפטר, ושוב יתחיל מחודשים מחדש סביב מינוי שרהביטחון.

מועמד בעל סיכויים רבים יותר היה, לכאורה, יצחק רבין. רבין היה מועמדה של גולדה מאיר עצמה לרשת את מקומו של דיין, כאשר הודיע זה האחרון, לפני חודש ימים, על כוונתו לא להצטרף ל ממשלה, או זכה רבין בתמיכה כימעט כללית של מפלגת העבודה, ורק חרותו של דיין ברגע האחרון מנעה את הכרתו כ שרהביטחון החדש של ישראל. יש אומרים שדווקא אפשרות זו — של מינוי רבין כשרהביטחון — היא ש שיעבדה את משה דיין לחזור בו מכוונת התפטרותו. שכן כניסתו של רבין לתפקיד זה היתה מבשרת את נישורו הגמור של ענייני הביטחון. היא היתה חותמת את תקופת משה דיין במשרד הביטחון. אלא שהשבוע לא יכלה גולדה לחזור ולעשות מה שהיתה חופשייה לעשות לפני חודש. היא לא יכלה לחזור ולהציע את רבין כשרהביטחון. הסיבה לכך היתה פשוט טה: רבין שרף את עצמו.

ומו על יצחק רבין

יה זה ביום שלישי בשבוע שעבר, הוצח על שולחן הממשלה, רבין. שיערש אריהאילון שבמסגרת הוועדה, לא יכול להבליג על התרגשותו, הציע מייד להחזיר את הרויח לוועדה, כדי שזו תשוב ותקבע את מידת אחריותו המיניסטריאלית של שרהביטחון. כך הפך יצחק רבין, לראש שונה בגלוי, ליריבו של משה דיין. לא היה זה סוד כי רבין רואה במינוי לתפקיד שרהעבודה מינוי זמני בלבד. מיום שנכנס לתפקידו החדש ישב רבין על „מוודות ארוכות“, הוא לא ערך שינויים פרסונליים במשרד שקיבל לידיו, וגם לא הביא לשם אף אדם משלו. אפילו לא מזכירה פרטית חדשה. היה ברור לכל כי רבין שרוי בתקופת המתנה, וכי הוא מחכה לתוצאות חקירתה של ועדת אגרנט, כדי להתמודד על תפקיד שרהביטחון.

אולם הוסר ההבלגה שלו, ואיי יכודתו שחק את המישחק עד כדי סוף, הפכו אותו ליריב הגלוי ביותר תר של משה דיין. רבין העז לעשות מה שלא עשה עד אז אפילו יגא ארון.

כך יכול היה משה דיין להפיק ומו מוחלט על מינויו של רבין כ שרהביטחון.

כשכל השרים הגנרלים המועמדים לתפקיד נופלים, נותרת עדיין אפשרות למינוי שרהאזרח לתפקיד זה. משום כך עלו הש בוע שני שמות אפשריים של מועמדים חד שים לתפקיד שרהביטחון. היו אלה ראש עיריית חיפה יוסף אלמוגי, ושרהמישפטים חיים צדוק.

נראה שדיין היה מעדיף את אלמוגי ל תפקיד, שכן בשבועות האחרונים גילה אלמוגי כלפיו לויאליות בלתימסוייגת, כאילו היה שייך עדיין לחטיבת רפי, כמו בעבר. היה זה אלמוגי שתיווך בין דיין לבין ספיר וגולדה, ונשא אליהם את הצעותהפשה של דיין לפתרון המשבר. היה זה אלמוגי שהעז לתמוך בגלוי ב הקמת „ממשלת-חירום לאומית“, יחד עם הליכוד.

צדוק בסדר

ך דווקא סיבות אלה, הן שנוקפו ל תחובתו של אלמוגי מבחינת אנשי הר גוש, וכך צעה, באופן בלתיצפוי כימעט, מועמדותו של חיים צדוק לתפקיד יורשו של דיין.

צדוק יש כימעט כל התנונים להיות שרהביטחון. הוא היה ויי שב ראש ועדת החקירה הביטחון, וי מקורב לענייני הביטחון. הוא ידוע כאיש ארגון מוצקה, והוא מצליח להפתור עם כל הזרמים והחמיה בות שבתוך מעורף. הוא נץ ויונה בעת-יבועונהיאתה, והוא גם דיין ניסט וגם ספיריפט. הוא מועמד

העשוי לזכות בתמיכתם של דיין, ספיר וגולדה כאחד.

ברור שכל עוד לא ימונה שרהביטחון חדש, לא ייבחר גם המרטכ"ל החדש לצה"ל. תפקיד המרטכ"ל נשאר פתוח, עד להכרעת הקרב במשרד הביטחון.

אם ייבחר בסופו של דבר שרהביטחון החדש מקרב אחד הגנרלים שבממשלה, לא תהיה כל מניעה שהמרטכ"ל הבא ימונה משורות הקצונה הבכירה של צה"ל. אם שרהביטחון הוא בעל עבר צבאי עשיר, ניתן למנות רמטכ"ל שהוא חסר-גסיון. אך אם יהיה צורך לבחור שרהביטחון או רח, בלתימנוסה, קשה יהיה להעמיד לצידו גם רמטכ"ל בלתימנוסה.

במיקרה כזה תינתן פרספקטיבה חדשה לתפקיד המרטכ"ל, וסיכוייהם של קצינים ותקנים ובעלי גסיון, כמו האלוף ישראל טל, להיבחר לתפקיד המרטכ"ל, יעלו שוב.

צחוק גורל:

דין כשרהשלום

אם תמצא השבוע הדרך להוציא את דיין ממשרד הביטחון מבלי שהדי בר ייראה כהדחה, ואם ימצא המועמד ל תפקיד שרהביטחון, שיהיה מקובל הן על דיין והן על גולדה וספיר, תישאר עדיין שאלה אחת פתוחה: בעיית התפקיד החדש לדיין.

בנקודה זו הסיכוך אינו גדול כל כך. דיין אמנם היה מעדיף לכהן בתפקיד שרה החוק, אולם ברור לו שאם יתבע את התפקיד לעצמו הוא יעורר עליו את חמתם של שרי מפא"י. אין זה משום שהם רואים באבא אבן גאון מדיני, אלא בגלל הלוואי ליות החטיבתית. אם יפקיר פנחס ספיר את אבא אבן ויורוק אותו לכלבים יהיה זה סוף הגוש המפא"י, שכן פירוש הדבר יהיה שאין עוד נאמנות וערבות הדדית בין אנשי חטיבת מפא"י לשעבר.

דיין יודע זאת ולכן, כאשר הוי צע השבוע למנותו כשרהחוק, מיהר ראש לישבתו, חיים ישראל, להתקשר עם סגן מונכ"ל מישרד החוק, אפי עברון, כדי לחרגועו וי להודיע לו בשם דיין שרדיין אין כל כוונה לרשת את אבן כמישרד החוק.

דיין גם אינו זקוק למשרדהחוק. התפקיד אליו הוא נושא את עינו הוא תפקיד שר ללא תיק, שיהיה ממונה על שני נושאים: ענייני השטחים, וענייני המשאומתן להפרדת הכוחות.

אחזקת שני נושאים אלה כי תחום משרדו תאפשר לדיין להיות מעין סופרשר שכנושאים חחשר ביום בוותר ועמוד הן מעל שרהכרי טחון והן מעל שרהחוק.

למרבה המזל זהו גם התפקיד שאיושו על ידי דיין הוא נוח ביותר לגולדה ול ספיר. לא יכול להיות מצב מאושר יותר לצמרת המערך מאשר המצב בו יהיה דיין השר האחראי לווייתורים ולנסיגות, ו הוא שיעטרך לעמוד בכנסת ולנמק מדוע נעשה ויתור זה אחר ומדוע נסוגים מפה או משם.

מצב בו יהיה משה דיין מופקד על החר זרת ארץ-ישראל המערבית ישמש כחומת מגן למערך מפני התקפות הליכוד, ויאפשר גם לקיצונים שבין אנשי המפד"ל להשאר בממשלה למרות חזרת השטחים. משום כך זהו כמעט אינטרס עליון עבור מתי נגדי דיין שדיין ינטוש את משרד הביטחון ויורכו בידיו את ענייני המגעים עם קסיני גר והפרדת הכוחות. כמובן, שכל זה הוא עדיין בגדר חישובים תיאורטיים בלבד. שכן במצב הנזיל בזירה הפוליטית בישראל שום דבר אינו ודאי והפעות עלולות להתחולל בכל שעה. אולם נראה שזהו הכיוון הכללי אליו מוביל המשבר הנוכחי. וזה עשוי להיות אולי הפרק האבסורדי ביותר בכל הסערה האיראציונאלית של סחפת את המדינה לשינויים מסוברקים ור לאמונה בתרגילי אחיזת-עיניים פוליטיים נוסח אורי גלר: „שמשך דיין, האיש האחראי יותר מכל אדם אר אישי ראז למדיניות שרהביאה את מוי מת ומהכיפורים; האיש המממד בעיני מעריציו את הניציות הקפי צנייות הלאומנות — הוא שיהיה שר הנפגה, והויתורים.

אם מצב מעין זה אינו ראוי לכינוי „צחוק גורל“ — אין מצב אחר הוכאי לו.

מוחה גורכרמן

מוחה קרמוני

העם מצפה

תנועות

החמורה סוערת

במדינה

(המשך מעמוד 16)

אחרים, יש אפילו רעיית-אלוף אחת שושנה חורב, אשתו של עמוס חורב, אלוף (מיל), ונשיא הסכנין.

האם יש סיכוי לקבוצה כזו להצליח ולהפוך לעוד חטיבה, בעלת שלל דרגות ואומנם, אך בכל-זאת עוד חטיבה פוליטית אחת במפלגת העבודה? קשה להאמין בכך. כבר לאחר הפירסום הרעשני שהיה ב עיתונות על פגישה של ראשי החוג, ש נערכה במשרדו של מאיר עמית, נקרא שלושה השרים שהשתתפו בפגישה — רייב, רבין וברלב — לשיחה אצל ראש הממשלה. תוצאת שיחה זו היתה שלפגישה האחרונה של החוג הופיע רק שר אחד מתוכם, שרהתחבורה רייב.

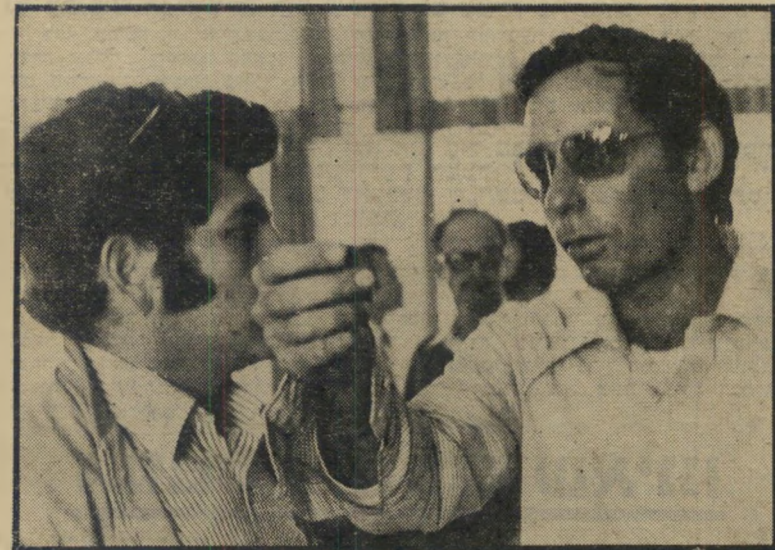
שרהאוצר פינחס ספיר ערך התקפה מוחצת בשידור בגלי צה"ל על מאיר עמית שהפך להיות בין-לילה לאחד מראשי

החמורה סוערת

ניתקה יחסיה עם המדינה

הצנחן-המשוחחר המוקן חנן גלברמן, וינק השבוע ממקומו בעת מסיבת-העיתור נאים שערכו אנשי החמורה. הוא הגיב ב התרגשות על הטענה שהושמעה, כי צעירי רי תנועת-החרות והמפלגה הדתית-לאומית, שהשתתפו באותה מסיבה, ניצלוה לצרכיהם המפלגתיים. הגדיל עשות נציג צעירי חרות, ששאג כארי לריענון צמרת השילטון, אך כאשר נשאל אם לא הגיע הזמן לזרוק גם את בגיו, התגמד כעסקן-ליגהג, והשיב בשלילה.

„בנושא הפוליטיקה אנו עדיין חובבים, לא מקצוענים“, התנצל חנן. „לא יעזור שום דבר, זה מה שאנחנו. ינסו להכשיל אותנו. יהיו עסקנים שינסו לתפוס עלינו טרמפ פוליטי. בוודאי שיהיו בינינו עוד

מוחה גלר (מימין) השיטה מעוותת

הרבה חילוקי-דעות. אבל אנחנו נתגבר. אמנם, הוועוע שעבר עלינו הוא עמוק, לא ניתן להתעלם ממנו, אבל בסופו של דבר יביא מאבקנו לשינויים מרחיקי-לכת בכל השיטה הפוליטית הנהוגה בארץ. שעה קלה לאחר פתיחת מסיבת-העיתור נאים קם לפתע נציג הפנתרים, הוודיע כי הוא פרש מוועדה-הפעולה המשותף. ללא השמעת הסבר נוסף כלשהו — נעלם מ האולם.

„זה בגלל שלא דיברו על שינויים“, הסביר חברו מאוחר יותר. גם אריק אכמון, קצין-צנחנים משוחחר, מראשוני המצטרפים לתנועת המחאה, פרש, בטענה כי לא הצליח להגיע עם חבריו לקביעת קווי-פעולה מוסכמים. ההנהגה חייבת לצנוח. רן ליבנה כסוף-השיער, המשמש כדובר התנועה, לא נראה מודאג גם לאחר שרשרת התקלות שפקדה את מסיבת-העיתונאים. הוא דיווח כי לאחר פירסום דו"ח אגרנט, שזיעוע את העם, הצטרף לתנועה גל חדש של מת-נדבים, כאלה שאינפת להם.

שי החוג, וגם הוא התקפל ולא הופיע ל פגישה האחרונה.

גם בקרב אלה שכן הופיעו, התגלו חיי לוקידיעות מהותיים, שבעיקבותיהם יש להניח כי החוג יתקשה למצוא בסיס משור תף לכל חבריו, בעוד שמנכ"ל פאן-רון, אלוף-מישנה אורי בר-רצון, יצא להגנה עקיסה על משה דיין וטען כנגד האחריות המיניסטריאלית שמנסים לכפות עליו, הת בטאו שניים אחרים, אלוף-מישנה זוניק שחם ואלוף-מישנה יששכר שדמי בחרישות רבה נגד דיין, בעוד האלופים יוסף גבע וועזי נריקיס מנסים למצוא דרך-ביניים, שלא התקבלה על דעת אף אחד מהצדדים.

נראה כי המנגנונים המשומנים המשושפים של החטיבות הקיימות לא יתירו לגוף חדש לצמוח ויחנקו אותו בעודו באיבו, למרות התלהבותם, המזכירה התי להבית של ילד אשר קיבל לידיו והעתה עצעוע חדש.